

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

Ix [i.e. iv]. Dato præmissis assensu, neceßitatur intellectus ad inferendam
conclusionem neceßitate tantùm contrarrietatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

causæ efficienti tanquam forma inhærens, illam disponit ad efficiendum effectum.

IV. Posito seu dato assensu præmissis cognitaq; bona earum dispositione in modo & figura, intellectus necessitatur ad præbendum assensum conclusioni, necessitate contrarietatis seu quò ad speciem actus, patet ex syllogismi definitione, & ratio est; quia non potest intellectus per actum positivum dissentire ei, quod ipsi ut verum proponitur, & quod ut verum admisit, nec judicare idem simul esse verum & falsum, quod faceret, si concessis præmissis, cognitaq; bona illarum dispositione negaret conclusionem; qui enim dicit aliqua eadem esse uni tertio, dicit virtualiter, illa esse eadem inter se: habet hoc quoq; locum, quando præmissæ sunt tantum probabiles vel etiam falsæ; etsi enim objectum illatum secundum se evidens non sit, ex suppositione tamen seu concessione præmissarum tanquam verarum, repræsentatur evidenter verum, & evidenter esse connexum cum objecto præmissarum, quod jam ut verum supponitur. Non tamen necessitatur intellectus ad exercitium actus; quia
vehe-

vehemens subitoquè succedens distractio post datum præmissis assensum potest impedire assensum explicitum conclusionis (dico assensum conclusionis explicitum sive assensum , qui sit actus distinctus ab assensu præmissarum ; de cætero enim , dum assentitur præmissis , eodem indivisibili actu virtualiter assentitur conclusioni) sed voluntas potest imperare politicè intellectui , utpote qui non est causa merè naturalis nullo modo subiecta voluntati , quæ ne intrinsecè quidem sit libera , sed habitis omnibus ad agendum requisitis agit necessariò , sive velit , sive nolit voluntas , ut mox à dato præmissis assensu talem distractionem suscipiat , cogitationesquè ad alia objecta divertat , & phantasiæ , ut talia objecta ingerat : qualem distractionem imperando , voluntas imperat suspensionem & omissionem , non tamen puram , conclusionis . Licet itaque intellectus non egeat positivo imperio & determinatione voluntatis ad assentiendum objecto evidenter proposito , eget tamen determinatione negativa , id est , eget , ut voluntas non imperet dicto modo cessationē ab actu , & aversionem cognitionum aliò ;
quòd

quòd autem voluntas non possit suspendere amorem erga objectum repræsentatum absquæ admixtione mali, inde est, quia non est potentia imperans illi hac ratione suspensionem actus: & quòd non possit imperare cessationem à visione beatifica intellectui, inde est, quod hæc cessatio sub nulla ratione boni repræsentetur voluntati.

V. Actualis assensus præmissarū est necessarius pro eo instāti, quo elicitur assensus cōclusionis; causa enim physica per se ipsam agens (qualis suo modo sunt præmissæ formales) debet existere, quando producit effectus, illuminando, & determinando nimirum intellectum, non minùs, quàm debeat existere cognitio pro eo tempore, quo amatur objectum; & sicut cognitio reflexa quæ quis recordatur, se aliquando amasse objectum, sufficiens non est, ut determinet voluntatem ad idem objectum iterum amandum, sic nec cognitio reflexa, quæ quis recordatur se aliquando fuisse assensum talibus præmissis, sufficiens est, ut intellectus assentiatur conclusioni. Neque major seu prima præmissa præcedit minorem causaliter, sed tantum ordine; simul enim & inmediate causant conclusionem.

VI. Con-